

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1116

Dosar nr.122/54/2009

Sedința publică de la 2 martie 2012

Președinte:

- judecător
- judecător
- judecător
- magistrat asistent

La data de 3 februarie 2012 s-a luat în examinare recursul declarat de Popescu Iulian Gabriel împotriva Sentinței civile nr.216 din 4 iunie 2009 a Curții de Apel Craiova - Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea din 3 februarie 2012, iar pronunțarea deciziei a fost amânată la data de 10 februarie 2012 și ulterior, la 17 februarie 2012 și 24 februarie 2012.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Prima instanță

a) cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată la nr.122/54/2009, reclamantul Popescu Iulian Gabriel a chemat în judecată Agenția Națională de Integritate, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea actului de constatare nr.103/II/2008, emis de părâtă, prin care se afirmă că se află în stare de incompatibilitate începând cu 23.06.2008.

A solicitat și suspendarea actului administrativ contestat până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației.

Reclamantul a arătat că din diverse surse a aflat că figurează pe pagina de internet a Agenției Naționale de Integritate ca fiind incompatibil și că la data de 18.12.2008 a trimis o cerere către părâtă prin care a solicitat să i se comunice actul de constatare pentru a-l putea contesta, act ce i-a fost comunicat la data de 24.12.2008.

A precizat reclamantul că A.N.I a încălcat prevederile art.48 alin.1 din Legea nr.144/2007, în sensul că a publicat pe pagina de internet a agenției un comunicat în data de 09.12.2008, referitor la persoana sa, fără ca

acest act să-i fie comunicat și înainte ca acest act de constatare să-i fie comunicat și rămas definitiv și irevocabil, aşa cum dispune acest articol.

A susținut reclamantul că actul de constatare trebuia să-i fie comunicat în termen legal, că avea dreptul să-l conteste și numai după aceea, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a acestuia se putea publica pe pagina de internet a Agenției Naționale de Integritate, însă în cazul sau s-a publicat în data de 09.12.2008, dată la care nici nu exista un act de constatare, comunicat ce a fost preluat de ziare și care i-au adus prejudicii imaginii sale publice fiindu-i încălcate drepturile fundamentale privind accesul liber la justiție prevăzut de art.21 din Constituție și dreptul la apărare și un proces echitabil prevăzut de art.6 de C.E.D.O.

Reclamantul a solicitat obligarea A.N.I la plăta sumei de 50.000 lei daune morale și patrimoniale aduse prin acest comportament ilegal și a menționat că reclamantul că actul de constatare este nelegal pentru că a interpretat greșit și eronat prevederile art.88 alin.1 lit.c) din Legea nr.161/2003, potrivit cărora funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă în aparatul propriu al Consiliului județean ori al prefecturii din județul respectiv.

A arătat că este consilier local în cadrul consiliului local al comunei Podeni, Județul Mehedinți și nu este salariat sau funcționar public în cadrul acestui consiliu local în nicio funcție și în consecință nu este incompatibil.

Precizează că la data când a fost validat consilier local 23.06.2008, Comisia de validare știa de situația sa, dar nu s-a făcut nici un comentariu sub acest aspect.

b) întâmpinarea formulată în cauză

Părâta Agenția Națională de Integritate a depus întâmpinare.

Cu privire la suspendarea actului de constatare, părâta arată că potrivit art.46 alin.3 din Legea nr.144/2007, constatarea conflictului de interes sau a stării de incompatibilitate rămâne definitivă la expirarea termenului de 15 zile în cazul în care nu a fost formulată contestația sau la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătoarești, ca urmare a judecării contestației, iar potrivit art.47 alin.3 din acest act normativ, fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate constituie temei pentru eliberarea din funcție sau, după caz, constituie abatere disciplinară și se soluționează potrivit reglementări aplicabile demnității, funcției sau activității respective.

Părâta a precizat că din coroborarea și interpretarea celor două texte, instituția nu poate dispune nicio măsură din cele prevăzute la art.47 alin.3, câtă vreme actul de constatare sau hotărârea instanței de judecată nu rămân definitive și-n consecință acest capăt de cerere nu are obiect.

În ceea ce privește fondul cauzei, respectiv contestația formulată împotriva actului de constatare, a solicitat respingerea contestației ca nefondată.

S-a arătat că din perspectiva dispozițiilor art.88 alin.1 lit.c din Legea nr.161/2003, starea de incompatibilitate pentru persoanele alese în funcția de consilier local sau consilier județean apare atunci când au simultan calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă în aparatul propriu al consiliului local respectiv sau în aparatul propriu al consiliului județean ori al prefecturii din județul respectiv.

c) sentința și considerentele primei instanțe

Prin Sentința nr.216 din 4 iunie 2009 Curtea de Apel Craiova – Secția contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea reclamantului Popescu Iulian Gabriel împotriva părâtei Agenția Națională de Integritate.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că potrivit art.88 alin.1 lit.c) din Legea nr.161/2003, funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă în aparatul propriu al Consiliului local respectiv sau în aparatul propriu al consiliului județean ori al prefecturii din județul respectiv.

S-a mai apreciat că starea de incompatibilitate între calitatea de funcționar public și funcția de consilier local este dată, pe lângă textul de lege mai sus enunțat, și de alte dispoziții imperitive prevăzute în alte acte normative.

Astfel, art.94 alin.1 din Legea nr.161/2003 prevede imperativ și fără dubiu că este incompatibilă calitatea de funcționar public cu orice altă funcție decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.

Și Legea nr.161/2003, în art.97 alin.2 lit.b) prevede ca și Legea nr.188/1999 R că raportul de serviciu al funcționarului public se suspendă până la încetarea funcției eligibile sau a funcției de demnitate publică, în cazul în care funcționarul public a fost ales sau numit.

În ceea ce privește sustinerea reclamantului că părâta a încălcat prevederile art.48 alin.1 din Legea nr.144/2007, în sensul că a publicat pe pagina de internet un comunicat referitor la starea sa de incompatibilitate, instanța apreciază că această susținere nu constituie un motiv de nelegalitate a actului de constatare.

Potrivit art.48 din Legea nr.144/2007, actul rămas definitiv (în cazul în care nu a fost formulată contestația sau la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești), prin care se constată caracterul ilicit al averii sau al unei părți a acesteia sau prin care se constată conflictul de interes ori starea de incompatibilitate, se publică pe pagina de internet a Agenției și se comunică, în termen de 10 zile, organelor care aplică sancțiuni disciplinare

sau care dispun revocarea, destituirea sau eliberarea din funcție, precum și organelor fiscale competente.

Or, în spătă pe pagina de internet n-a fost publicat actul constatator, ci un comunicat care nu îmbracă nici forma unui act administrativ și nici nu produce efectele juridice prevăzute de Legea nr.144/2007.

2. Instanța de recurs

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul Popescu Iulian Gabriel.

a) Motivele de recurs

În motivele de recurs s-a susținut că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor cererilor cu care a fost investită, respectiv cererea de suspendare a actului de constatare nr.103/I.I./2008 al Agenției Naționale de Integritate, obligarea acesteia la plata sumei de 50.000 lei daune morale și patrimoniale.

S-a criticat sentința și pentru că instanța de fond nu a pus în discuție excepția competenței materiale invocată de părăță, pentru cererea având ca obiect daune și nici nu s-a pronunțat asupra acestei excepții.

S-a arătat că prin soluția pronunțată s-au încălcăt prevederile art.6 din CEDO privind jurisprudența unitară a instanțelor, respectiv practica rezultată din Sentința nr.1034/CAF/2006, irevocabilă.

A motivat recurrentul că soluția asupra stării de incompatibilitate este greșită, deoarece există incompatibilitate numai între funcția de consilier județean sau consilier local și calitatea de funcționar public în aparatul consiliului județean, respectiv al consiliului local și nu într-o altă funcție publică.

b) Întâmpinarea formulată în cauză

Prin întâmpinare, s-a solicitat respingerea recursului, întrucât reclamantul s-a aflat în stare de incompatibilitate potrivit art.88 alin.1 lit.c) din Legea nr.161/2003.

c) Analiza motivelor de recurs

Înalta Curte, examinând motivele de recurs, acțiunea, probele cauzei și legislația aplicabilă, constată că recursul este nefondat, potrivit considerentelor ce se vor expune în continuare.

Prin actul de constatare încheiat la 16.12.2008, Agenția Națională de Integritate a constatat starea de incompatibilitate a recurrentului Popescu Iulian Gabriel cu motivarea că acesta îndeplinește funcția de consilier local în cadrul Consiliului Local Podeni și funcția de consilier juridic în cadrul Consiliului Județean Mehedinți.

Prin Legea nr.161/2003, Titlul IV a fost reglementat conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților și funcțiilor publice.

Potrivit art.88 alin.1 lit.c) din Legea nr.161/2003, calitatea de *funcționar public* sau angajat cu contract individual de muncă în *aparatul propriu al consiliului local* respectiv sau în *aparatul propriu al consiliului județean* ori al prefecturii din județul respectiv, este *incompatibilă* cu funcția de *consilier local* sau *consilier județean*.

Recurrentul-reclamant a apreciat că incompatibilitatea subzistă numai în cazul în care persoana respectivă este *funcționar public* și *consilier* în cadrul *aceleiași autorități*, mai precis un *funcționar public* din *aparatul consiliului județean* nu este incompatibil cu funcția de *consilier local*.

Din analiza normei juridice cuprinsă în art.88 alin.1 lit.c) se constată că în ipoteza acesteia se precizează categoriile subiecților de drept cărora li se adresează.

Astfel, ipoteza art.88 alin.1 din Legea nr.161/2003 este determinată, deoarece se referă expres la funcțiile de *consilier local* și *consilier județean*.

Dispoziția normei de drept privește incompatibilitatea cu calitatea de *funcționar public* în cadrul *aparatului propriu al consiliului local* sau *consiliului județean*, ori al *prefecturii din județul respectiv*.

Legiuitorul a folosit în cuprinsul art.88 alin.1 lit.c) conjuncția *sau* cu funcție copulativă, care poate fi înlocuită cu „precum și”, adică ocuparea oricareia dintre funcțiile prevăzute la art.88 alin.1 lit.c) din Legea nr.161/2006 atrage starea de incompatibilitate cu funcția de *consilier local* sau *consilier județean*.

Alături de argumentul decurgând din interpretarea gramaticală a textului, ca metodă de interpretare a dreptului, trebuie adăugat și un alt argument de interpretare logică.

Astfel, funcția de *consilier local* sau *județean*, este incompatibilă și cu calitatea de *funcționar public* în cadrul *prefecturii* din județul respectiv, iar pentru aceasta legiuitorul a folosit conjuncția cu nuanță copulativă *ori*, sinonimă cu conjuncția *sau*.

Dacă s-ar accepta interpretarea că funcția de *consilier local* este incompatibilă numai cu aceea de *funcționar public* în cadrul *aparatului propriu al Consiliului local*, ar însemna că incompatibilitatea cu calitatea de *funcționar public* în cadrul *prefecturii* ar rămâne fără nicio acoperire factuală, că ar fi o prevedere legală lipsită de aplicabilitate, ceea ce evident contravine scopului reglementării.

Într-adevăr, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra cererii de suspendare și nici asupra daunelor morale.

Potrivit art.20 alin.3 din Legea nr.554/2004 se poate casa cu trimitere hotărârea primei instanțe, numai atunci când a fost pronunțată fără a se judeca fondul.

Or, în cauză, s-a soluționat fondul pricinii, astfel că nu există motiv de casare cu trimitere.

De altfel, prin soluția pronunțată de respingere a cererii principale, cererile accesorii urmează evident aceeași soartă juridică.

d) Soluția instanței de recurs

Având în vedere considerentele prezentei decizii, în baza art.312 Cod procedura civilă, recursul se va respinge ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu Iulian Gabriel împotriva Sentinței civile nr.216 din 4 iunie 2009 a Curții de Apel Craiova - Secția contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2 martie 2012.